

ת"פ 28703/08/15 - מדינת ישראל נגד רב"א

בית משפט השלום בירושלים

13 מרץ 2019

ת"פ 28703-08-15 מדינת ישראל נ' רב"א

פ"א 140570/2015 (1922-01-15)

לפני כב' השופט יצחק שמעוני

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

על ידי ענף תביעות משטרת ישראל

נגד

הנאשם

רב"א

על ידי ב"כ עו"ד עוה"ד גבי טרנשווילי

גזר דין

כתבי האישום

1. הנאשם, תושב ירושלים יליד שנת 1974, הורשע על פי הודאתו בעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק שירותים), התשמ"ג - 1982. כמו כן, צירף הנאשם תיק נוסף מבית המשפט לתעבורה, פ"ל 1922-05-15, בו הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, רשיון נהיגה שפקע יותר מ-12 חודשים, נהיגה ללא רשיון רכב ונהיגה ללא ביטוח, עבירות לפי סעיפים 67, 2, 10א' לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א - 1961, וסעיף 2א' לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), תש"ל - 1970.

2. הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון לפיו כתב האישום בת.פ. 28703-08-15 תוקן והנאשם נשלח לשירות המבחן להכנת תסקיר. לא היתה הסכמה בין הצדדים לענין העונש.

3. מכתב האישום בת.פ. 28703-08-15 עולה, כי ביום 13/02/15 בשעה 15:00 ברחוב הגפן בירושלים, באמצעות הטלפון הנייד שלו, הטריד הנאשם את מר אריה שעה (להלן: "המתלונן") בכך שהתקשר אליו ואמר דברים שיש בהם כדי להפחיד, להרגיז או ליצור חרדה. בעקבות סכסוך ביניהם על חוזה שכירות, שלח הנאשם הודעה קולית למתלונן ובה אמר לו: "תענה יא הומו מזדיין יא בן שרמוטה אם אני לא מזיין אותך. תענה טלפון יא מניאק אתה גבר על האישה שלי לבד חולה בבית".

מכתב האישום בתיק המצורף עולה, כי ביום 12/10/14 בשעה 18:45 בדרך חברון לכיוון גילה בירושלים, נהג הנאשם ברכב מסוג סיטרואן כשהוא פסול לנהיגה מיום 01/01/14 וכאשר רשיון הנהיגה שלו פקע ואינו בתוקף, ללא רשיון רכב בתוקף וללא פוליסת ביטוח בת תוקף על השימוש ברכב.

תסקיר שירות המבחן

עמוד 1

4. תסקיר שירות המבחן נערך ביום 17.1.19, לאחר שהנאשם לא התייצב למספר פגישות שנקבעו עמו.

מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 43, גרוש בשלישית ומתגורר בירושלים עם בתו בת ה-11 שנה. לפני כ-12 שנים, היה מעורב בתאונת דרכים בעקבותיה הינו בעל מאה אחוזי נכות וכיום הוא אינו עובד ומתפרנס מקצבת נכות של הביטוח הלאומי.

משפחת המוצא מונה זוג הורים ושבעה אחים ואחיות. אביו שהיה שוטר, נפטר לפני 18 שנה ואמו סובלת ממחלות שונות והנאשם מתאר קשר קרוב עמה ומצבה המדרדר מהווה עבורו משבר.

אחיו מנהלים אורח חיים תקין, פרט לאחד מהאחים שהיה מעורב בפלילים עקב אי דיווח על הכנסות למס הכנסה.

הנאשם אשר נולד וגדל בירושלים, מתאר ילדות לא פשוטה. בהיותו בן 10 שנים משפחתו נקלעה לשבר כלכלי שטלטל את משפחתו. החל מכיתה ה' עבר להתגורר וללמוד בפנימיות, אך בתיכון למד בירושלים. הנאשם לא נתקל בקשיי למידה או קשיי התנהגות, אך התקשה לקבל סמכות ונהג לשוטט ולצאת מן הכיתה.

בהיותו בן 15 שנים, חל שינוי לרעה במצבו, הוא חבר לחברה שולית והחל במעורבות בפלילים בעבירות שבל"ר וגניבה כמשתקף מרישומי הפלילי.

שירות המבחן ציין כי היה קושי לבחון את חייו באופן מעמיק, שכן הנאשם לא שיתף באופן אותנטי בעברו, בין היתר מתוך קושי לתת אמון באנשי סמכות המייצגים מבחינתו את המערכת.

בהיותו בן 18 שנים התגייס לצה"ל, ושירת בחיל צנחנים שירות חלקי במשך כשנה וחצי, מתוכן ריצה מאסר למשך חמישה חודשים. לדבריו בעת שהותו בלבנון במסגרת תפקידו, נהרג חברו הטוב בהתקלות והאירוע גרם לו לחוסר רצון להמשיך לשרת. לאחר שביקש לעבור לחיל אחר והדבר לא התאפשר, ערק מן הצבא ובגין כך ריצה מאסר ולאחר מכן שוחרר מהשירות בגין אי התאמה.

בהיותו כבן 22 שנים, נישא לראשונה וכעבור שמונה חודשים התגרש. כעבור שנתיים נישא בשנית ונישואין אלה נמשכו כשנה.

בהיותו בן 29 שנים, נישא בשלישית לאשה הצעירה ממנו ב-10 שנים ונולדה לו בת. בני הזוג היו נשואים כארבע שנים ומערכת יחסיהם הייתה מורכבת. לאחר פרידתם הגישה אשתו תלונה במשטרה נגדו, אך לדבריו התיק נסגר.

הנאשם תיאר תקופה מורכבת בשנתיים האחרונות, לאחר שביתו הוצת ונשרף עקב סכסוך שכנים, הוא ניהל מאבק משפטי בעניין משמורת בתו, אשר התגוררה עם אמה ובן זוגה וילדה מנישואיה השניים. לדבריו בתו סבלה מהתעללות מצד האם ובן זוגה ולפיכך עברה למשמרתו והיא מתגוררת עמו בדירת מקלט בבניין מגורים בו מתגוררת אמו.

הנאשם הדגיש מסירותו לבתו, תיאר קשר קרוב עימה וביטא תחושות של אהבה, מסירות ואחריות כלפיה. הוא מסר כי מצבה הרגשי משתפר וכל מאמציו נתונים לשיקומה.

הנאשם ובתו בקשר עם גורמי טיפול במחלקה לשירותים חברתיים ובתו מטופלת במסגרת מרכז מטעם משרד הרווחה. הנאשם נענה לקשרים טיפוליים ומשתף פעולה על מנת לסייע לבתו.

מדיווח העובדת הסוציאלית מטעם הלשכה לשירותים חברתיים נמסר כי הנאשם ובתו מוכרים ללשכת הרווחה סביב סיוע קונקרטי וסביב מעבר הבת לחזקת אביה.

בדצמבר 2018 נערכה וועדת תכנון והערכה, נוכח גזר דין מאסר שהוטל על הנאשם, וחשיבה על מענה טיפולי לבתו בתקופה זו. העובדת הסוציאלית דיווחה כי הנאשם נמצא עמה בקשר שוטף ומשתף בקשיים ובדילמות סביב טיפול בבת. לאחר השריפה בביתו פנה בבקשות לסיוע כלכלי. העובדת הסוציאלית מציינת בדבריה כי במהלך הקשר התקשה הנאשם לקבל עמדות שונות משלו או סירוב להיענות לבקשותיו והגיב בצורה לא קלה כאשר נקלע לחלוקי דעות.

לחובתו של הנאשם היסטוריה עבריינית; הרשעה משנת 2014 בגין בידוי ראיות ושיבוש מהלכי משפט, בגינם הוטל עליו עונש מאסר בפועל וכן שתי הרשעות בגין עבירות של איומים, זיוף, קבלת דבר במרמה, זיוף בכוונה לקבל דבר ושימוש במסמך מזויף. לחובתו הרשעה מבית הדין הצבאי בגין בריחה ממשמורת והעדר מהשרות ללא רשות, בגינם ריצה מאסר של חמישה חודשים בכלא צבאי. בנוסף, הנאשם מוכר לשירות המבחן לנוער בגין עבירות נהיגת רכב לא מנועי ושב"ר, בגינה לא הורשע.

ביחס לעבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק, הנאשם מסר כי הגיב בכעס לבעלה לשעבר של בת זוגו אז. הוא לקח אחריות על מעורבותו בעבירה, אך שירות המבחן התרשם כי הנאשם לא הביע חרטה כנה, ונראה כי הוא רואה התנהגותו לגיטימית על רקע הנסיבות ומצמצם חומרת מעשיו.

נוכח כל האמור בתסקיר, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו, אך המליץ כי ילקח בחשבון מצבו המשפחתי הייחודי ועובדת היותו הורה משמורן לבתו.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה טענה כי בעבירות התעבורה, פגע הנאשם בביטחון משתמשי הדרך ובביטחונו האישי ומתחם הענישה נע לשיטתה בין מאסר קצר ועד שישה חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות.

באשר לעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, הנאשם פגע בתחושת הביטחון של המתלונן, בפרטיותו ובכבודו, ומתחם העונש בגין עבירה זו נע לשיטת המאשימה, בין מאסר על תנאי ושירות למען הציבור ועד מספר חודשי מאסר בפועל.

המאשימה מציינת, כי הנאשם בעל עבר פלילי ותעבורתי קודם, לרבות בעבירות בהן הודה, לא שיתף פעולה עם שירות המבחן. ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת להוכיח עצמו לשירות המבחן, לאחר קבלת תסקיר משלים ובחינתו, עולה כי הנאשם מתקשה לקבל אחריות על מעשיו ומצמצם בחומרת מעשיו ועברותיו. שירות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית

בעניינו ומציין כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות בעתיד. לפיכך, המאשימה מבקשת למקם את הנאשם במרכז המתחמים, ולגזור עליו עונש מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, ופיצוי למתלונן, פסילת רישיון נהיגה ופסילה על תנאי.

6. מנגד, טען הסנגור לעניין פל"א 140570/2015, כי האירוע התרחש ברחוב בו הנאשם מתגורר, לדברי הנאשם הוא בסך הכל הזיז את הרכב עשרות סנטימטרים בודדים. הנאשם פסול נהיגה מטעמים רפואיים ומצבו הרפואי קשה כפי שעולה מהמסמכים שהוגשו.

באשר למתחם הענישה בגין עבירה זו, הפנה הסנגור לדברי כב' השופטת שרית זוכוביצקי-אורי בתת"ע 2852-11-15 **מדינת ישראל נ' אבו גועד**, וכן בתת"ע 1427-04-17 **מדינת ישראל נ' אזולאי**, בעבירות של נהיגה בזמן פסילה בהיקפים גדולים יותר, ובנסיבות חמורות יותר, שם נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה למאסר בפועל למספר חודשים.

לעניין ת"פ 28703-08-15 טען הסנגור, כי מדובר באירוע של הטרדה בודדת ויחידה כתגובה למה שנחזה בעיני הנאשם כהטרדה של זוגתו בידי המתלונן ומתחם הענישה נע בין מאסר מותנה ועד למאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות. עוד ציין הסנגור, כי על שיחה אחת שלצדה אין מאסר מותנה, במקרים זהים הסתיים ההליך הפלילי אף ללא הרשעה. לנאשם אין עבר בעבירות מסוג זה.

הסנגור טען כי התסקיר האחרון מבוסס על נתונים עובדתיים שגויים ומשכך אין המלצה בעניינו. הנאשם בעל 100 אחוזי נכות, בשנתיים האחרונות ביתו הוצת והוא איבד את רכשו. הוא אב חד-הורי במשמורת מלאה, מצוי בקשר מתמיד עם שירותי הרווחה ומשתף פעולה באופן מלא סביב נושאי מצוקתו וגידול בתו. עובדות אלה לטעמו, ראויות לבוא לידי ביטוי בענישה מקלה. בנסיבות העניין וחלוף הזמן, ניתן ללמוד כי הנאשם לא שב לבצע עבירות מסוג זה. ב"כ הנאשם, מבקש שלא להטיל סנקציה של מאסר ואף לא בדרך של עבודות שירות, שכן הטלת מאסר במקרה זה, משמעה הוצאת הילדה למסגרת חוץ ביתית ופגיעה בלתי מידתית בו לעומת הנזק שגרם לציבור. לפיכך, ונוכח מצבו הרפואי והכלכלי, מבקש הסנגור להסתפק במאסר על תנאי, ענישה הצופה פני העתיד וכן פסילת רישיון.

7. בדבריו האחרונים לבית המשפט ציין הנאשם, כי לשמחתו בשנתיים האחרונות הוא אב חד-הורי לילדתו, וכך בערכאות של ביהמ"ש ראו שינוי בהתנהגות והוחלט שהילדה תשהה במחיצתו. בהמלצת כב' הנשיא, השופט חן, נעשה ניסיון להליך "ניקוי שולחן" לסיום הליכים, אך הצדדים לא הגיעו להסכמה נוכח אי הסכמת הנאשם לשאת באחריותו על סעיפים מסוימים.

באשר לעבירות הרכב, טען כי מפתחות הרכב היו בכיסו, הרכב היה כבוי, דלת הרכב הייתה פתוחה, ובסך הכל דרדר את רכבו 60 ס"מ לאחור. הנאשם ביקש להקל בעונשו עקב מצבו הבריאותי הקשה. באשר לעבירת ההטרדה, אמר הנאשם שמדובר באירוע בודד ובהודעה אחת, אשר באה כתגובה למה שנחזה כהטרדה של זוגתו בידי המתלונן והוא לקח אחריות והתנצל מעומק הלב.

מתחם העונש ההולם

8. על פי סעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, היינו יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

הערכים החברתיים אשר בעבירות התעבורה שהנאשם הורשע בהן, הסהגנה על שלום הציבור והבטחת הציות לחוק ולהוראות מערכת המשפט והאכיפה.

ברע"פ 7612/13 **שמעון אמסלם נגד מדינת ישראל** נפסק: **"לא אחת בעבר, אישר בית משפט זה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות ממושכות על מורשעים בעבירה שעניינה נהיגה תחת פסילה, בעיקר כאשר מדובר בבעלי עבר פלילי ותעבורתי מכביד (ראו רע"פ 5638/13 נכפולגר נ' מדינת ישראל; רע"פ 321/14 סלאמה נ' מדינת ישראל; רע"פ 1569/14 קרן פז נ' מדינת ישראל).**

אין צורך להכביר במילים על החומרה הרבה הגלומה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה והסיכונים הכרוכים בה, ההפרה הבוטה של הוראות החוק וסיכון בטחון המשתמשים בדרך. לעניין זה ראו דברי כבוד השופט א' פרוקצ'יה ברע"פ 3878/05 **בנגוזי נ' מדינת ישראל**, המתייחסת לנהיגה בזמן פסילה: **"העבירה אותה עבר המבקש היא חמורה ויש לבטא את חומרתה בענישה מרתיעה. נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לביטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט...".**

מציאות חיינו מלמדת כי כבישי הארץ הפכו לזירה מסוכנת, כאשר לא פעם התוצאה של ביצוע עבירות התעבורה היא קיפוח חיי אדם ופגיעה בהם ואף נזק לרכוש.

נהיגה בפסילה הינה מבין העבירות החמורות ביותר שבפקודת התעבורה, אשר המחוקק ראה להורות בצידה על עונש של שלוש שנות מאסר בסעיף 67 לפקודת התעבורה.

מי שנתפס נוהג בפסילה, העונש הראוי לו הוא עונש ממשי אחר לבד מפסילת הרישיון ואף מאסר, שהרי עונש הפסילה נכשל (ראו ע"פ 4372/98 **סדייב נ' מדינת ישראל**; רע"פ 1812/94 **פרץ נ' מדינת ישראל**; רע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' אבו לבן**; רע"פ 3943/11 **ברהום נ' מדינת ישראל**).

עבירות של נהיגה ללא רישיון וללא פוליסת ביטוח פוגעות בערכים החברתיים של בטחון הציבור, החובה לציות לחוק ובאינטרס הציבורי המחייב שהרשאה לנהיגה תינתן על ידי גורמים מקצועיים שיבחנו את כישוריו והתאמתו של אדם לנהוג ברכב, תקינות הרכב, ודאגה לשיפוי נפגעים באמצעות פוליסת ביטוח.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הנאשם נתפס נוהג בפסילה, ללא רישיון נהיגה שפקע יותר משנים עשר חודשים, ללא רישיון רכב וללא ביטוח, המהוות זלזול בוטה בחוק. טענת הנאשם כי נהג ברכב על מנת להזיז עשרות סנטימטרים, לא באה לידי ביטוי בכתב האישום, ולא היתה בידי הנאשם כל הצדקה לכך. על אף שבפועל לא נגרם נזק כתוצאה מנהיגתו של הנאשם, הרי שבמעשיו יצר הנאשם סכנה ממשית למשתמשי הדרך הציבורית.

לאחר שנתתי דעתי לערכים הנפגעים, לנסיבות ביצוע העבירות ולמדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה, אני קובע שמתחם העונש ההולם נע במקרה זה ממאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר אשר יכול שירוצו בעבודות שירות.

9. הערכים החברתיים אשר נפגעו בעבירת ההטרדה במתקן בזק, הם פגיעה בזכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי, שלווה נפשו, ופרטיותו - מהחשובים במארג הערכים החברתיים.

לעניין השימוש האסור במתקן בזק על פי סעיף 30 לחוק, קבע כבוד השופט רובינשטיין ברע"פ 10462/03 **הראר נ' מדינת ישראל**, שאת המילים "**באופן שיש בו כדי לפגוע, להפחיד, להטריד, ליצור חרדה או להרגיז שלא כדין**", יש לפרש בצורה רחבה הכוללת גם את תוכן ומהות הדברים וכלשונם: "**קשה להלום כי אין רלבנטיות לתוכן. התוכן שלוב בצורה, במובן מסוים בחינת תוך וקליפה, או חרב ונדן, ששניהם יחד יוצרים את השלם, את ההטרדה בשלמותה**". עוד קבע כב' השופט רובינשטיין כי הטרדה יכולה להיעשות בצורות שונות, אך המכנה המשותף לכולן הוא: "**אותה אי נוחות, הגורמת דאגה ולחץ, שדרגותיה יכולות להיות שונות, ויש להגדירה אפוא באופן שלא יהווה רשימה סגורה**". בוודאי יבדוק בית המשפט כל מקרה לגופו, הן במדד כמות ההטרדות והן במדד תוכן - האם זה או זה שניהם יחדיו "מפחידים", "יוצרים חרדה", "פוגעים", "מטרידים", כלשון סעיף 30 לחוק".

בענייננו, הנאשם השמיע באוזני המתלונן דברים אשר תכליתם היתה להטריד ולהפחיד את המתלונן, אך נראה כי הוא פעל באופן אימפולסיבי על רקע סכסוך שכירות, במקרה בודד וחד פעמי, ולאחר מכן חדל מלשלוח הודעות נוספות, ולא יצר קשר בשנית עם המתלונן, ולכן בנסיבות אלה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים אינה בעוצמה גבוהה.

בנסיבות אלה, מתחם העונש ההולם את העבירה במקרה זה נע בין מאסר מותנה לששה חודשי מאסר בפועל, אשר יכול שירוצו בדרך של עבודות שירות.

העונש המתאים

10. בבוא בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם, בהתאם לסעיף 40'א' לחוק העונשין, עליו לשקול את הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו, צירף תיק נוסף ובכך חסך את הצורך בניהול ההליכים. עם זאת, ההליכים בענייננו נמשכו על פני ישיבות רבות מאז שנת 2016, וממרביתן נעדר הנאשם מסיבות שונות.

נסיבותיו האישיות של הנאשם מורכבות והוא חווה משברים לא פשוטים בתחומים שונים בחייו.

כבר בילדותו חוותה משפחתו משבר כלכלי והנאשם נשלח לפנימיות בגיל צעיר, ובהמשך הידרדר וחבר לחברה שולית ובהמשך נגרר לעבירות פליליות.

בעקבות תאונת דרכים שעבר, נפגע הנאשם ונגרמה לו נכות ומאז הוא מתקיים מקצבת המוסד לביטוח לאומי.

את רכושו איבד הנאשם, לאחר שביתו נשרף, וכך נפגע במישור הכלכלי.

שלוש פעמים נישא הנאשם, אך קשרי הנישואים לא צלחו. מנישואיו נולדה לנאשם בת, כיום בת 13 שנה בלבד.

הנאשם נדרש למאבק משפטי ממושך בעניין המשמורת על בתו, וכיום הוא מגדל אותה לבדו, כהורה משמורן יחיד. נראה שהנאשם מגדל את בתו בדלות, ומתגורר עמה במחסן, אך על אף הקשיים בחייו, שירותי הרווחה דיווחו כי הוא מצוי עמם בקשר מתמשך, מלא ושוטף בענייני בתו ולטובתה, וניכר כי מיטב כוחותיו וזמנו מוקדשים לגידולה וחינוכה.

בהתחשב במכלול נסיבותיו של הנאשם, ובעיקר העובדה כי הוא הורה משמורן עבור בתו, הרי שעונש מאסר בפועל יפגע קשות לא רק בנאשם, אלא גם בבתו, אשר מכורח נסיבות חייה עד כה, ידעה זה מכבר משברים וקשיים משמעותיים.

מנגד, לחובת הנאשם, עברו התעבורתי המשמעותי והרשעותיו בעבירות רכוש ואיומים, והעובדה כי ריצה עונש של מאסר בפועל.

עיון בגיליון הרשעותיו של הנאשם מלמד כי לחובתו מספר עבירות תעבורה והן מעידות כי זהו אינו המקרה הראשון שבו הנאשם נוהג, ללא שבידו רישיון נהיגה. בעבירה זו הורשע הנאשם בשנת 2012, ובגינה נגזר עליו עונש של מאסר על תנאי, פסילת רישיון בפועל ובתנאי, ולחובתו גם הרשעות נוספות בתחום התעבורה- עבירות של נהיגה בקלות ראש, נהיגה ללא חגורה, נהיגה כאשר רישיון הנהיגה פקע ועבירות נוספות מתחום זה.

עם זאת, נתתי דעתי גם לכך שאת העבירה הקודמת ביצע הנאשם בשנת 2011, ואת העבירה הנוכחית, כשלוש שנים לאחר מכן, בשנת 2014 והנאשם וסנגורו טענו כי הנאשם נהג כמתואר מרחק של 60 ס"מ בלבד וטענה זו לא נסתרה.

לחובת הנאשם נזקף גם העדר תהליך שיקומי כלשהו, ושיתוף פעולה מצומצם עם שירות המבחן כמשתקף מהתסקיר.

הנאשם אינו מתאים לביצוע עבודות שירות, כדברי סנגורו, בשל מצבו הרפואי, כך שאפשרות עונשית זו אינה קיימת.

לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים בעניינו של הנאשם, לסוג וחומרת העבירות והשיקולים העונשיים הנדרשים במקרה זה, הגעתי לכלל מסקנה שיש להשית על הנאשם עונש ברף הנמוך של המתחמים האמורים.

11. נוכח כל האמור לעיל, בגין מכלול התיקים, ולאחר ששקלתי את כל השיקולים לקולא ולחומרא, אני גוזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על אחת העבירות בהן הורשע.

ב. פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך תשעה חודשים. הפסילה תיכנס לתוקף החל מיום 17.3.19.

ג. פיצוי בסך 300 ₪ למתלונן בת"פ 2870-08-15.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד יום 1.4.19.

ד. קנס כספי בסך 3,000 ₪ או מאסר של 30 יום תחתיו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים החל ב-1.4.19 ובכל אחד לחודש שלאחריו.

ה. פסילת רישיון על תנאי למשך 6 חודשים, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך שנתיים מהיום על אחת העבירות בהן הורשע בפ"ל 15-05-1922.

העתק ישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן והודע היום, ו' אדר ב' תשע"ט, 13.3.19, במעמד ב"כ המאשימה, המתמחה עדי שהם, הנאשם וב"כ עו"ד גבי טרנשווילי.